

νος Ἰησοῦς ὁ Χριστός, τοῦ ὁποίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν ταῖς καταχθονίαις τοῦ ἄδου· οἱ δὲ Ἀπόστολοι καὶ οἱ μετ' αὐτοὺς ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς, καὶ ὅλον τὸ γένος τῶν ὀρθοδόξων δουλικῶς καὶ ταπεινῶς παρεκάλουν καὶ παρακαλοῦσι τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων ὀρθόξων χριστιανῶν, ἵνα τύχωσιν ἐλευθερίας τῶν βασάνων καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν· διότι γινώσκουσι καλῶς πῶς τοῦτο εἶναι ἔργον θεάρεστον καὶ εὐπρόσδεκτον εἰς τὸν φιλόανθρωπον καὶ ἐλεήμονα σωτῆρα Χριστόν· εἰς τοῦ ὁποίου τὴν εὐσπλαγχνίαν κρέματα νὰ λυτρώσῃ καὶ νὰ κολάσῃ, νὰ ἐλευθερώσῃ καὶ νὰ τιμωρήσῃ, ὅσον θέλει καὶ ἀρέσκει τῆς δικαίας αὐτοῦ θελήσεώς τε καὶ κρίσεως· διότι οὐδεὶς ἄλλος γινώσκει τὴν κατ' ἀξίαν τιμωρίαν, ὅπου πρέπει νὰ ἔχῃ μία ψυχὴ κατὰ τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν ἐαυτῆς ἀμαρτιῶν, παρὰ μόνος ὁ καρδιογνώστης Θεός. Ὅτι δὲ εἶναι ἡγαπημένον καὶ προσφιλές τῷ Θεῷ νὰ παρακαλοῦμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων, μάρτυς καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης θεῖος Διονύσιος, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ἔβδομον κεφάλαιον περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας λέγει. „Οὐ γὰρ ἂν ὁ ἱεράρχης, ὁ τῆς θεαρχικῆς δικαιώσεως ὑποφῆτης, ἐζήτει ποτὲ τὰ μὴ τῷ Θεῷ προσφιλέστατα, καὶ πρὸς αὐτοῦ δοθῆσεται θειωδῶς τὰ ἐπηγγελημένα“.

Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ τὸ λοιπὸν καὶ ἡ ἄπειρος αὐτοῦ φιλοανθρωπία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία συγχωρεῖ τὰς ἀμαρτίας καὶ χαρίζει τὸ ἔλεος· καθὼς διὰ Ἡσαΐου λέγει, „Ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου, καὶ οὐ μὴ μνησθῆσομαι“. Αὕτη ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ δὲν ἐκλείσθη ποτέ, ἀλλ' ἀενάως εὐρίσκεται ἀνοικτὴ πρὸς πάντας, καὶ δικαίους καὶ ἀμαρτωλοὺς· διὰ τοῦτο δὲν πρέπει τινὰς ἄλλος νὰ λέγῃ, ὅτι εἰς τὴν ἐξουσίαν του στέκεται νὰ κλείῃ καὶ νὰ ἀνοίγῃ τὸν τόπον εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκονται αἱ ψυχαί. Εἰ δὲ καὶ λέγοι τις, ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς ἔχουσιν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, ἅς ἴξεύρη, ὅτι ἡ ἐξουσία αὕτη ἐδόθη